

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 365/09-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. novembra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť O. B., so sídlom B., zastúpeného advokátom JUDr. P. K., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva „na súdnu a inú ochranu podľa čl. 12 ods. 1, ods. 2 a čl. 47 ods, 2, ods. 3, Ústavy Slovenskej republiky“ postupom a rozhodnutím Magistrátu hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy, Primaciálne námestie 1, Bratislava, v správnom konaní vedenom pod sp. zn. 12/2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť O. B. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 23. októbra 2009 doručené podanie O. B. (ďalej len „sťažovateľ“) označené ako „Sťažnosť namietania porušenia základného práva na súdnu a inú ochranu podľa čl. 12 ods. 1, ods. 2 a čl. 47 ods., 2, ods. 3, Ústavy Slovenskej republiky vedenom na Magistráte hl, Mesta SR Bratislavy, v konaní vedenom pod č. k.: 12/2008“, súčasťou ktorého bol návrh na vydanie predbežného

opatrenia. Týmto podaním sa sťažovateľ, zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, domáhal, aby ústavný súd po predbežnom prerokovaní tohto podania takto rozhodol:

„Ústavný súd SR pozastavuje výkon rozhodnutie dotknutého orgánu, Magistrátu hlavného mesta Bratislavy, ktoré vydal v postavení prvostupňového správneho orgánu, dňa 15. 12. 2008, s nadobudnutou právoplatnosťou dňa 15. 01. 2009, vedeného pod č. k.: 12/2008, ktorým bolo zmenené a doplnené Všeobecné záväzné nariadenie hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy č. 4/2007, ktorým sa vyhlásila záväzná časť územného plánu hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy, ako aj s tým súvisiace a nadväzujúce rozhodnutia až do ukončenia (prijatia nálezu) vo veci samej...

1./ Základné právo O. B... uvedené v 12 ods. 1, ods. 2 a čl. 47 ods. 2, ods. 3, Ústavy Slovenskej republiky bolo porušené.

2./ Ústavný súd zrušuje rozhodnutie dotknutého orgánu, Magistrátu Hlavného mesta Bratislavy, v postavení správneho orgánu, zo dňa 15. 12. 2008, s nadobudnutou právoplatnosťou dňa 15. 01. 2009, vedeného pod č. k.: 12/2008, ktorým bolo zmenené a doplnené Všeobecné záväzné nariadenie hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy č. 4/2007, ktorým sa vyhlásila záväzná časť územného plánu hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy.

3./ Ústavný súd priznáva náhradu trov právneho zastúpenia sťažovateľa, O. B... spolu 245,70.- EUR... ktorý je povinný uhradiť Magistrát hl. Mesta SR Bratislavy... najneskôr do 15 dní o do dňa právoplatnosti toho nálezu, právnenému zástupcovi, sťažovateľa, JUDr. P. K., B.“.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ sa na ústavnom súde domáha ochrany svojich základných práv podľa „čl. 12 ods. 1, ods. 2 a čl. 47 ods. 2, ods. 3, Ústavy Slovenskej republiky“, k porušeniu ktorých malo dôjsť rozhodnutím Magistrátu hlavného mesta Bratislava (ďalej len „magistrát“) sp. zn. 12/2008 z 15. decembra 2008 ako vecne príslušného správneho orgánu, ktorým bolo zmenené a doplnené „Všeobecne záväzné nariadenie hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy č. 4/2007, ktorým sa vyhlásila záväzná časť územného plánu hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy“. Podľa neho nie je všeobecne záväzné nariadenie prijaté magistrátom v súlade s ústavou a inými právnymi predpismi a napriek tomu, že sťažovateľ písomne požiadal listom 10. marca 2008 magistrát „o riadne vyrozumenie v predmetnej veci“ tvrdiac, že je v tejto veci účastníkom konania, magistrát ho ako sťažovateľa neoboznámil s priebehom konania, čím hrubo porušil základné zásady správneho konania upravené v § 14 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov.

Po predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd konštatuje, že napriek tomu, že je sťažovateľ riadne zastúpený právnym zástupcom, sťažnosť nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 3 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd je podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazaný návrhom na začatie konania. Ústavný súd môže rozhodnúť teda len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv (čl. 2 ods. 2 ústavy). Petit sťažnosti musí byť tiež jasný, zrozumiteľný a vykonateľný, aby mohol byť východiskom pre rozhodovanie ústavného súdu.

Zo sťažnosti a z jej petitu vyplýva, že sťažovateľ namieta nezákonnosť a neústavnosť „rozhodnutia Magistrátu hlavného mesta Bratislavy v správnom konaní“, ktorý podľa neho rozhodol o zmenách a doplnkoch územného plánu hlavného mesta Bratislava bez jeho vyjadrenia, čím porušil ústavu a osobitné právne predpisy.

Vychádzajúc z príloh k sťažnosti (nie iba z odôvodnenia a navrhovaného petitu) ústavný súd konštatuje, že orgánom, ktorý rozhodol o zmene a doplnení všeobecne záväzného nariadenia, nebol magistrát, ale Mestské zastupiteľstvo hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislava, ktoré uznesením sp. zn. 12/2008 z 15. decembra 2008 zmenilo a doplnilo všeobecne záväzné nariadenie hlavného mesta sp. zn. 4/2007, ktorým sa vyhlasuje záväzná časť územného plánu hlavného mesta Slovenskej republiky.

K tomuto závažnému nedostatku sťažnosti ústavný súd tiež uvádza, že postupy a oprávnenia jednotlivých orgánov územnej samosprávy pri prijímaní a schvaľovaní všeobecne záväzných nariadení boli sťažovateľovi jednoznačne a podrobne opísané už pred podaním jeho sťažnosti (a ústavný súd sa s nimi plne stotožňuje), najmä v odpovediach Krajskej prokuratúry v Bratislave sp. zn. Kd 77/09 z 13. mája 2009 a neskôr i Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. VI/2 Gd 142/09 z 31. júla 2009, a na tieto vzťahy sa neaplikuje zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, ale postupuje sa podľa iných osobitných právnych predpisov.

Sťažovateľ súčasne namieta porušenie svojich práv takým rozhodnutím, ktoré nadobudlo právoplatnosť (stalo sa účinným) už 15. januára 2009, teda okrem uvedených skutočností má sťažnosť i ďalší závažný nedostatok, a to, že je podaná oneskorene, teda po zákonom o ústavnom súde stanovenej dvojmesačnej lehote na jej podanie.

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady.

Ústavný súd pripomína, že taký rozsah nedostatkov zákonom predpísaných náležitostí, aký vyplýva z podania sťažovateľa, nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05).

V konaní podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd navyše nemôže posudzovať, či všeobecne záväzné nariadenia orgánov územnej samosprávy sú v súlade s ústavou a inými všeobecne záväznými právnymi predpismi, pretože tieto prípady sa posudzujú osobitne v konaní podľa čl. 125 ods. 1 písm. d) ústavy. V tomto konaní však by bol sťažovateľ zjavne neoprávnenou osobou, pretože na podanie návrhu (vyslovenie nesúladu všeobecne záväzného nariadenia s ústavou) nie je občianske združenie v zmysle čl. 130 ods. 1 ústavy, resp. § 18 ods. 1 zákona o ústavnom súde ani aktívne legitimované.

Ústavný súd preto nemal inú možnosť, len sťažnosť sťažovateľa odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. novembra 2009